

omdat er slechte nootmuskaat overheen was gestort. Hoewel bij het besluit van 23 juni 1761 de besturen op de buitenkantoren gemachtigd waren over niet te grote ondergewichten beslissingen te nemen, moeten deze ondergewichten toch als excessief worden beschouwd en bovendien trekken, tegen de opvatting van het bestuur, de kruidnagels eerder het vocht van de nootmuskaat aan, dan de nootmuskaat het vocht van de kruidnagels. Daarom is besloten ondergewicht tot één procent te accepteren en het meerdere te laten vergoeden door degenen die met de meerdere afschrijving hebben ingestemd. Ter staving dat de nootmuskaat slecht was geweest, zond het bestuur twee kisten naar Batavia. Van de eerste pakhuismeester aan de westzijde, de koopman Nicolaas Jan Dallens, [fol. 1869] werd daarover een schriftelijk rapport gevraagd dat op 28 mei in de vergadering is behandeld. Daaruit bleek dat de nootmuskaat die in 1763 naar Coromandel werd gezonden, van de minste soort is geweest en wegens tijdgebrek niet meer gezuiverd had kunnen worden, waardoor ze zo vuil was en meer dan gewoon ondergewicht heeft gehad. Bovendien was er de laatste vier jaar uit Batavia slechts middelste soort nootmuskaat naar Coromandel gezonden, waardoor het bestuur de magere nootmuskaat als slecht heeft aangemerkt, hoewel deze soort reeds daarvoor gewoonlijk naar de buitenkantoren werd gestuurd. Er is besloten om het genoemde rapport naar Coromandel te zenden om het bestuur aan te tonen hoe onvoorzichtig men met het opzenden van de twee proefkisten heeft gehandeld. De pakhuismeester heeft namelijk verklaard [fol. 1870] dat hij, niet wetende dat het monsters waren, de inhoud van deze kisten bij andere soorten heeft laten storten, zodat er niet vastgesteld kon worden wat de kwaliteit was geweest. Daarom is het bestuur opgedragen om voortaan niet alleen op de kisten en andere emballage, maar ook op de facturen te vermelden dat het monsters zijn. Dit was in dit geval nagelaten. Er is bevreemding over uitgesproken dat het bestuur in zijn brief van 17 oktober 1763 klaagt over de slechte staat van uit Batavia toegezonden houtwerk. Ter voorkoming zijn bij besluit van 28 mei 1764 voor alle buitenkantoren de nodige bevelen gegeven. Het bestuur te Coromandel is opgedragen om al het onbruikbare houtwerk publiekelijk te verkopen. [fol. 1871] De opbrengst dient men naar Batavia te zenden. Voor in- en afschrijvingen, belastingen en ontheffingen wordt verwezen naar de vergadering over Coromandel van 28 mei en de brief daarheen van 14 juni 1764. Betreffende diverse zaken wordt slechts opgemerkt dat het bestuur in zijn brief van 17 oktober 1763 meldt, dat de dienaren te Jagannathpur al enige jaren pagode 410,18,-, of f 2464, betalen voor het stuk land, waarop te Machilipatnam de logie is gebouwd. [fol. 1872] De Hoge Regering keurde het bevel naar Jagannathpur goed om daar van degenen die deze betaling kwamen innen, copieën te vragen van de brieven, waaruit hun recht op uitbetaling blijkt en tevens van de verklaringen van anderen die daar daartoe verschenen. Die moeten voor onderzoek naar Nagapattinam gezonden worden en er mogen slechts met expliciete goedkeuring vandaar betalingen worden gedaan. Ter voorkoming van nadeel voor de Compagnie is bevolen dat onrechtmatige betalingen in de kas moeten worden teruggestort, totdat er behoorlijk onderzoek is gedaan en daarover het nodige besloten is.)

Onder het artikel der moorse en heidensche regeering hebben wij alweeder het ongenoegen gehad bij der ministers advisen van den 10e julij 1763 te ontwaren hoe de Bimilipatnamse opperhoofden Bronsveld en Visscher, na veele gelegene tergvisatiën en genoegzaam als met geweld daartoe gedwongen, opnieuw aan den broeder en duan van den jongen prins Visia Ramarasoe, in name Sitta Ramarasoe, afgegeven hadden, een bedragen van 20.000 ropijen, ende zulks in mindering der pagtpenningen voor dat dorp en dies onderhorigheeden. Welke afgaave de ministers egter voor reekening van genoemde bediendens gelaten hebben uyt hoofde zij daartoe geene positieve qualificatie hadden verleent, onder betuyging egter dat gedachte opperhoofd sonder dies aflanging mogelijk nog so schielijk niet van de vexatiën des gemelde duans souden zijn ontslagen geraakt. En het dus nog al wel was dat zij, van twee quade het beste moetende kiezen, de gemelde verstrekking in mindering der pagt hadden weten te bedingen. En dierhalven geconsidereert zijnde dat, ofschoon het wel te wenschen ware dat de afgave dier penningen hadde